

COVID-19. “i Una, grande y Libre!”

written by Josep M. Boixareu Vilaplana | 19 de març de 2020

Ara fa una estona, tot escoltant el tal Pedro Sánchez, m'ha semblat sentir coses com:

“Una! Grande! Libre! Arriba España! Por Dios, España i su Revolución **Nacional Sindicalista** (*Nasi!*), Viva España, Viva el Rey, Viva el orden y la ley y que Viva honrada la Guardia Civil !!!”, “Viva el Ejército!”

Creia que ja no ho sentiria dir mai més això. Però, vaua l'oli!... Era la mateixa música desafinada que vaig sentir fa més de setanta anys al camp d'esports del Guinardó. Ens hi van fer anar per força, no com un extraescolar, sinó com una assignatura reglada; és clar: *La formación del espíritu nacional*; reglada i ben reglada perquè, si no hi prestaves atenció, rebies un cop de regla, d'aquelles tan llargues i gruixudes. Al Guinardó hi anava el *Caudillo* i allí es cridaven aquelles coses que he posat al començament. Avui, per la tele, no era aquell sàtrapa, era *el presidente del gobierno espanyol, socialista* (per a més inri), suposadament demòcrata (com aquell traficant d'armes del 3-X-2017), qui, amb la pretensió de decretar un *Estado de alarma* per a la contenció del coronavirus-Covid-19, ho explica començant a dir que a l'Estat l'únic que mana és el *gobierno de España*, que de primer compta amb l'*ejército, las fuerzas y cuerpos de Seguridad del Estado, el Ministerio del Interior* i, al final, també... amb el *Ministerio de Sanidad*.

Aquest ha estat, en resum, el guió del text llegit al “prompter”, del *Presidente Sánchez*. Ah! Perdó, me'n descuidava, també ha dit que les perruqueries podien romandre obertes, com els hospitals, les farmàcies o les botigues d'alimentació. La cosa s'entén si ens adonem que ens estan

prenent el pèl. O, tal volta, quelcom pitjor... M'ha fet passar vergonya. Endemés del rerefons que ja esperàvem, quin nivell més baix! El que Sánchez s'hagi hagut de passar set hores discutint el text en qüestió amb propis (PSOE-PSC-Podemos?) i estranys (PP, Cs i Vox), no justifica la baixesa del pamflet que ha llegit. D'allò se'n diu calma, tranquil·litat? Ara sí que podem estar espantats, de la passa del coronavirus se n'ocuparan prioritàriament els militars, policies i guàrdia civils; potser, al final, quan mitja península estigui recaragolant-se pels carrers, deixaran que els científics, metges, infermeres i experts en epidemiologia s'ocupin de la situació. Això sí, sempre amb la *unidad* imposada per la força dels uniformats. Quina desgràcia!

No es poden prendre decisions a prop d'on està el problema, que és quan s'encerten, s'han de prendre des de Madrid, allà on s'han fet més barbaritats i on es porta pitjor l'actuació contra el coronavirus. A Catalunya tenim el millor sistema sanitari d'Europa; sobradament reconegut, però ni en casos tan seriosos com aquest, ni l'autonomia serveix. És l'Estat, insisteixo, no Espanya ni els espanyols (no tots), si pogués (i la diré forta perquè no puc capténir-me) qui ens enviaria el virus exterminador de catalans. Alguna vegada s'ha de dir...!

Us prometo que no puc seguir. La diria massa grossa. Però, desitgem i esperem que passi la pandèmia, també per als espanyols, però després que no em parlin de taules de diàleg; algú encara hi pot creure? **DUI** com sigui i peti qui peti! República Catalana!

(Feu cas rigorós als científics. Ens hem de sacrificar pel bé nostre, que és el de tots).